

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Pessimus modus computandi, per irrisionem sacrarum ceremoniaru[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

bus alijs atque alijs temporibus varia indita sunt nomina; vt enim post puerperia, & baptismi susceptionem, *epula baptismales* dari solent, ita & qui solito latiores esse volebant, se se mutuò inuitarunt *ad infantis baptismum*, zu der Kindstauff: cum nimirum se non ex institutione Christi, sed ad legem Bacchi largissimè vino baptizarent. Et subinde verè ita locuti sunt, spurios nacti, de quorum natali tamen nulla sollemnitate erat triumphandum. Poëtæ quatuor mundi numerant ætates, aut sæcula. Primum ob felicitatem, aureum; secundum argenteum; æreum tertium; quartum adhuc deterius ferreum appellauerunt. In quali nos sumus. pro dolor! Ita contigit & potatoribus istis. Olim Massica, & vt vocabant, Theologica, vina bibebant. Postea, Neccarica, Auriaca, Franconica; tunc enim argentum habebatur. Sed quia nimis increuerat ebrietas in Germania, Deus argentum subduxit, & pariter sustulit vini potoribus materiam peccandi. Successit ergo ætas ænea; nam postquam pauciores iam sumptus habent ad vinum potitandum; ne ebrietas, & habitus se se ingurgitandi aboleretur, induxit diabolus cereuisiæ immoderationem, quasi æreum quoddam sæculum; nam moneta tunc cuprea æreaque eudebatur, argento deficiente. Vt ergo in primo illo sæculo fuerunt *Incendiarij* die Brenner/ in secundò *Anabaptista*, se se mutuò ad ebrietatis baptismum inuitantes, quo non infantes, sed guttura sua baptizabant; ita in tertio sæculo, extiterunt *Polygami*, seu Nuptiatores, qui se se crebriùs inuitauerunt *ad nuptias cereuisiarum*, zu einer Bierhochzeit. In quibus comotationibus minus pecuniæ, plus potus & sanitatis consumitur. Et apparuit, Christum talibus nuptijs non interesse; audiebatur quidem illud: *Vinum non habent*: sed nemo erat, qui aquam in vinum commutaret. Nimirum miseris istis contigit idem quod infantibus, quibus, absente matre, vel lacte, digitus in os inseritur, vt suctu inani sopiantur. Ita & isti, dum vinum non haberent, ad cereuisiam, velut ad palum se se exercuerunt. Atque hoc tertium erat sæculum.

Nunc, propter quod hæc omnia dixi, in hoc quarto, & ferreo, & miserrimo sæculo, videte quid fiat, successit enim, tamquam aqua, alba cereuisia, in qua multa occurrunt consideratione digna. Est enim typus vanitatis, numquam satiat, semper appetitur;

IX.

tur; vt de ea dictum videatur, *Quò plus sunt pota, plus sitiuntur aqua.* Est disciplina potatorum, nam per eam guttur distenditur & venter, & in ea magnis haustibus assuescitur. Est stultitiæ superborũ occasio; qui dum magnos sumptus, & certamina poculorum iactare volunt, centum se & ampliùs mensuras exhaustisse gloriuntur. Magnifica res, in decem homines centum cereuisiæ mensuras impendisse, quarum duæ quinque aut sex cruciferis emuntur. Est venenum sanitatis, si stomacho iam pleno ac nau-seanti infundatur; refrigerat ventriculum, extinguit edendi appetitum; colorem è vultu aufert; efficit leproso; audeo dicere, occidit suos amatores. Vtinam non haberemus, qui è sepulchro hoc concionarentur, & eos, à quibus poculis occisi sunt, de vi accusarent! Sed hæc omnia mitto, & scio bonam hanc vel creaturam Dei, vel hominum artem prodesse temperatè vsurpatam. Illud, illud est, quod tacere non possum, huius cereuisiæ occasione, fieri publicè talia, qualia in conuentibus suis fieri iubet ipse cacodæmon. Bene intelligi cupio. exhortari mens est, non conuitiari. Non dico, veneficos esse, qui faciunt; quæ nar-rabo; sed existimo, eos numquam expendisse id, quod faciunt, neque posthac facturos, si expendant; talia enim profectò faciunt, qualia, ad despectum Christi & Ecclesiæ, in magicis conuentibus, cacodæmones ipsi fieri concupiscunt. Sacrilegum est, cærimonias sacras trahere in ludum; ridiculè imitari Sacerdotes, Episcopos, Pontifices; contemptim celebrare Missas; mimicè thus incendere; rapas tamquam hostias, aquam, vini loco, consecrare; sordibus pro lustrali aqua vti. Hinc cæremonijs his gaudet Orcus, quia Christum ridet in cultu suo. Ignoscite mihi, si veritatem non possum opprimere, oculos vobis, o iuvenes, & senes, volo aperire, quod si, vt Tobias patri suo, & ex Angeli consilio, facio felle, non amaritudinem medicinæ aspiciat, sed vestram sanitatem.

X.

1. Tolerabilius longè fuit, quod tribus præcedentibus sæculis factum est, vt eiusmodi conuentus *Vsiones*, *Baptismi infan-tium*, & *Nuptia cereuisiaria* nominarentur, quàm nomenclatura præsens. Quo pacto enim comestationes & comotationes cereuisiarias nunc, quo nomine conuiuij magistros & inuitatores appel-